

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

UNGDOMSVÄNNEN FRISKA VINDAR

ILLUSTRERAD TIDNING FÖR
SVENSKA MISSIONSFÖRBUNDETS UNGDOM

Utkommer den 5 och 20 i varje månad.

Pris: Postpren.: 1: 60, på Exp. (minst 5 ex.) 1; 50; lösn. 10 öre.

N:r 20.
20 Okt.

REDAKTION:
BRUNO NYSTRÖM. THEOD. ANDERSON.

Årg. 20
1916.

I allting — Guds tjänare.*

Vi bevisa oss i allting såsom Guds tjänare.
2 Kor. 6: 4.

i bevisa oss i allting såsom Guds tjänare, i mycket fålamod, i bedrövelser, i nöd, i trångmål. Dessa ord äro en gång uttalade av den man, som säkerligen får räknas som den störste bland alla korsets kämpar, nämligen aposteln Paulus. Och näst Jesus Kristus själv vet jag ingen, som så passar till förebild och mönster för de unga som just Paulus. Han var uppriktig och sann, trogen emot sin övertygelse och handlade efter den, om det ock kostade hans liv. Han var hård som klippan, när det gällde att emotså frestelsen till synd för egen del, men han var mild som en moder mot sina barn, när någon syndat eller förfelat sig. Han stod på sin plats och fullgjorde sitt uppdrag, vad det än skulle kosta honom. Tänk, vilken upphöjd karaktär följande ord bära vittne om: »För egen del aktar jag icke livet något värt, på det jag må fullborda mitt lopp och det ämbete, jag har mottagit av Herren Jesus». Han betraktade sig i allt såsom en Guds tjänare. Hela hans liv gick ut på att vara honom, sin himmelske husbonde och Herre, till behag. Och just denna syn på livet är det enda, som kan sätta riktig färg på vad vi göra och låta här i världen.

En Guds tjänare i köket, i ladugården, på kontoret. Se här det motto, som passar för troende ungdomar!

Därav följer för det första att vi i vårt dagliga liv, i de tjänster eller ämbeten, vi inneha, må känna oss i första hand ansvariga inför Kristus. Men då få vi även vänta den egentliga lönen av hans hand. Detta betraktelsesätt, som ock är det enda rätta, kastar ett nytt ljus över livet och tingen. Och man känner sig ha en större

* Ur boken "Det rätta livet" av O. Olofsson.

betydelse i världen såsom en Kristi tjänare och representant. Jag undrar, om de unga verkligen besinnat detta?

Jungfrun i köket är där för att visa, hur Kristus skulle göra, om han vore i hennes ställe. En arbetare står på sin plats för att visa, hur »timmermanssonen» själv skulle arbeta, om han stode där. Grosshandlaren, statsmannen och alla, som tro på Jesus, äro hans tjänare och vittnen, var och en på sin plats, och ju trognare emot Kristus, desto dugligare bli vi i vårt arbete.

För det andra är det tydligt, att vi under sådana förhållanden icke få se endast på den egna fördelen utan i första hand på, vad som kan lända till största nytta för Guds rike och hans namns ära bland människorna.

Icke har Gud något emot, om vi få bra platser med god betalning, eller om vi få bo på ett trevligt ställe och ha många goda vänner o. s. v. Men om detta skall sökas och vinnas med uteslutande tanke på oss själva, så ha vi blivit otrogna emot Kristus såsom hans tjänare. Ty det skulle kunna hända, att han anser oss mer kunna tjäna hans sak på den svåra platsen än på den, som för oss synes bättre. Måne vi då vilja stanna, där vi kunna gagna mest, endast för Herrens skull? Om så är, hava vi något av hans storhet, som stannade på sin plats här på jorden i över 30 år för oss och sin himmelske faders skull. Tänk, om han hade svikit, tänk, om han vänt om! Tänk, om han lämnat oss, innan uppdraget var fullbordat! Det var nog så »obehagligt» här för honom, att han kunde gjort det, men han gjorde det icke. Han svek icke, han höll ut, tills segern var vunnit. Låtom oss ta ett par exempel. En ung, troende kvinna har tjänst på ett ställe, där det icke är så behagligt. »Tänk» säger hon, »frun är sjuklig, många besvärliga barn är det, och friheten är därför så liten, jag flyttar därifrån». Gud förlåte henne! Hon förstår icke, att just därför, att frun var sjuk och barnen många, behövde de henne så mycket bättre.

En ung man hade fått en ganska förmånlig plats, där husbonden icke var troende. När den unge mannen fick veta det, skrev han återbud och tog icke platsen. Husbonden blev ytterst uppretad över detta, och mig gjorde det mycket ont, emedan jag visste, att husbonden särskilt velat ha en troende i tjänsten, därför att han »vågade lita på en sådan». Bra är det, om vi få plats hos troende, men om så icke är, så är det större att så sköta sig hos de icke troende, att de bli överbevisade om kristendomens kraft. Bliv på din plats, även om den är svår, så länge du kan tjäna Gud där. Fly aldrig för svårigheter, det gjorde icke Kristus, icke Paulus, och de voro stora, verkligt stora!

Till dig han ser.

Om du är ensam, arm och glömd
och trött och svag — vad mer?
För Herren är du icke gömd,
till dig, till dig han ser.

Och är din strid än tung och het,
dig Jesus seger ger. —
Hur än du har det, o jag vet:
Till dig, till dig han ser!

K.

Floda Koloni.

För U. F. V. Av *Dora*.

För mången af U. F. V:s läsare är måhända det företag, som bär rubrikens namn, alldeles okänt. Du har någon gång sett namnet i en tidning, eller du har läst ett upprop, eller kanske du någon gång, då du promenat Vasagatan fram i Stockholm, har stannat vid ett par fönster, där en hel del värderika föremål äro utställda, och där du fått veta, att dessa föremål äro vinster i Floda Koloniers lotteri. Men du vet kanske inte om, att Floda Koloni är ett av de många bevisen på, huru Gud förmår och vill välsigna alla företag, som gå ut på att rädda dyrköpta människosjälar.

Jag vill emellertid säga dig något om detta stora verk, fastän det måste bli i mycket sammandragen form. Gärna skulle jag i detalj vilja berätta, huru Floda Koloni vuxit fram. Jag får dock icke det, emedan tidningens utrymme skulle alltför hårt anlitas.

En ung prästman, Eric E:son Hammar, hade anställning uppe i Vemdalen i Härjedalen. Där gick han och såg på de milsvida myrmarkerna och tänkte på, huru nog också av dem kunde bli fruktbar jord, om det endast funnes händer, som ville bruka hacka och spade. Tanken sträckte sig ännu längre. Den gick till arma, förvillade människobarn, som genom dryckenskap blivit skadade, så att de endast voro till börda för sig själva och andra. Särskilt tänkte han på dem,

**HAR EJ SVERIGE TUSENMILA
BYGD ATT BRYTA UPP ANNAN?
HAR DU DEL I DEN SA ILA
TILL DIN ODLARGÄRNING DU**

**HAR EJ SVERIGE KRAFT SOM STRÖMMAR
OUTTÖMLIG GÄNGLÖS AN
TAG DEN UNDER TUKT OCH TÖMMAR
TUSEN ARMAR VÄNTA DEN**

som genom rusdrycksbruket kommit in på brottets väg. Dessa, som knappt någon vill skänka en vänlig tanke, mycket mindre taga i sin tjänst. »Här», tänkte han, »äro männen, som skola bruka jorden. Måhända de genom kärleksfull behandling under tiden kunna bliva räddade undan fördärvet och bliva nya skapelser i Kristus Jesus.» Tanken hade kommit. Den kunde inte tillbakavisas, ty den var av Gud.

År 1906 skrev pastor H. en liten skiss

Flodakolonien, Vemdalen.

kallad »Min dröm» i tidningen Blå Bandet. I den uttalade han sin tanke. Men inte många lade märke till den. Ett par ämbetsbröder till pastor H. blevo dock, då han meddelade dem sina tankar, intresserade för saken.

Nu gällde det för de tre att skaffa penningar. Man *måste* intressera andra. »Min dröm» kom åter till synes i en liten broschyr: »Din nästa är sargad och slagen». Föredragsresor företogs.

terhetsarbete. Det lyckades dock att intressera några personer. Ett par hundra kronor insamlades. Som initiativtagaren genast ville få arbetet i gång, inköptes redan 1907 ett stycke jord om 80 tnd, »Floda», belägen 3 km. från Vemdalens kyrkoby och 7 mil norr om Svegs järnvägsstation. Man tänkte sig, att denna avlägsna plats skulle vara mest förmånlig för dem, som voro sjuka till kropp och själ. Luften är hög och ren. Inga stö

Kolonister lägga grunden till Solbacken.

Men där man hade väntat förståelse, möttes man av motsatsen. Den inrotade misstron och oviljan mot dessa stackars förolyckade, som räknas till samhällets avskum, var svår att övervinna. Man ville inte tro på möjligheten att upprätta alkoholister och särskilt sådana, som kommit inom fängelsets murar eller i tvångsarbetsanstalter. Men det var just bland *dem*, de djupast sjunkna, som pastor H. ville arbeta. T. o. m. nykterhetsfolket ställde sig avvisande till detta slags nyk-

rande element finnas i närheten, och dessutom kunde pastor Hammar jämte sin tjänst övervaka arbetet.

Så snart det kungjorts, att jord inköpts, inkommo ansökningar om plats vid kolonien. Inga boningshus funnos. Den första kolonisten, som var i synnerligt behov av att komma undan dåliga kamrater, fick bo i prästgården. Han, jämte pastor H. och några frivilligt arbetande studenter, utförde sommaren 1908 de första arbetena på den inköpta marken.

Under tiden hade allt flera blivit intresserade för saken, och samma år bildades Sällskapet för Kristlig Social Nykterhetsverksamhet. Detta sällskap fortsatte nu det arbete, pastor H. begynt.

Det har under årens lopp visat sig, att pastor Hammars tanke var riktig. Många av dem, som kommit till kolonien, ha gått därifrån som upprättade människor. Åtskilliga ha ju även återvänt till sitt forna dåliga liv. Mycket tålmod och mycken kärlek har krävts från ledarnas sida. Många svårhandterliga individer ha kommit dit upp. Några ha givit sig iväg från kolonien men i ödmjuka ordalag bett att få återkomma, då de sett följderna av sin förvillelse.

Att från början fastställa en viss regel för arbetets gång var omöjligt. Erfarenheten måste föra fram arbetsmetoden.

Man hade tänkt sig att efter hand kunna på det uppodlade området få till stånd »kolo-

nat», en stuga med några tnd jord till, vilka av de skötsamma kolonisterna på prov skulle få övertagas. Detta för att intressera dem för jordbruket. De, som vilja, kunna sedan få genom sitt arbete köpa sig sitt eget hem däruppe eller också, om de hellre vilja det, skaffa sig ett eget hem i någon annan del av vårt land. Nu, 8 år efter företagets början, finnas 8 kolonat vid Floda. Pastor H. säger i en berättelse från 1915: »Den stund, jag skriver detta, lämna de små kolonatstugorna skydd åt 32 personer, av vilka var och en kunde träda fram för Eder, varmhjärtade välgörare, och med sanning säga: »Jag var husvill, och I härbergeraden mig!» (Mat. ev. 25:te kap.)

Erfarenheten har lärt, att även alkoholisternas hustrur eller trolovade måste omhändertagas och utbildas för moderns och uppfostrarinnans uppgift. Därför håller man nu på att insamla medel till ett kvinnornas hem. Där skola de, som av flera orsaker, kanske dock mest genom umbäranden, blivit liknöjda och slappa, utbildas till dugliga husmödrar. Hustruns vårdslöshet kan ju ofta driva mannen till dryckenskap.

Utom det första jordstycket har inköpts ännu större områden. Då sällskapet för Kristlig Social Nykterhetsverksamhet såsom varande en ideell sammanslutning icke kunde erhålla juridiska rättigheter för fastigheterna om-

bildades den 1913 till en ekonomisk förening och heter nu: Föreningen Floda Kolonier.

Från år 1911 erhåller den statsbidrag. Eljes verksamheten uppehållits och uppehålls fortfarande genom årsavgifter från understödjande

Kolonat Tellmon.

medlemmar, gåvor från föreningar och enskilda samt den avkastning, jorden och arbetet av olika slag kan inbringa. Ekonomiska svårigheter ha dock funnits och finnas. För att få bördan lättad begärde och erhöll föreningen tillstånd att anordna förut omnämnda lotteri.

Utom egendomen i Vemdalen har föreningen senare inköpt en egendom i Skåne och f. d. lägerplatsen Salbohed i närheten av Sala. I S. har man ordnat för att kunna ta emot alkoholisterna, som på grund av den nya alkoholistlagen, måste omhändertagas, så snart denna träder i kraft. På de senare platserna vill man, så långt man kan, tillämpa samma metoder som i Vemdalen.

Floda Koloni är en liten värld för sig. Där finnes föreståndare, husmor, arbetsledare, gudstjänstlokal, präst. Där finnas verkstäder av olika slag. Jordbruksarbete kan ju inte alltid utföras. Kolonisterna måste ha sysselsättning. Bland dem finnas allehanda slag av hantverkare. Kolonien har även eget sågverk.

Den har stall, ladugård och fäbodrar. Så gott som allt arbete med bebyggandet och iordningställandet av kolonien har utförts av kolonisterna. Brist på sådana har aldrig funnits. Ansökningarna om vård ha alltid varit flera

än att plats kunnat beredas alla sökande.

För kolonisternas trevnad och intellektuella utveckling försöker ledningen sörja på bästa sätt. Utflykter och samkväm anordnas, och föreläsningar hållas. Ja, emellanåt få kolonisterna själva hålla föredrag eller vara »underhållande», på det sätt de kunna. Gudstjänster anordnas vid kolonien, eller ock deltagar man i gudstjänsten i Vemdalens kyrka. Andligt inflytande utövar man så långt det är

möjligt, även genom personliga samtal och säkert med större framgång.

Utom arbetet vid kolonierna utövar föreningen genom hjälporganisationen Svenska Blå Korsförbundet ett slags slumarbete i drinkarehem. Detta förbund vill enligt egna ord vara »ett slags andlig ambulans med uppgift att för dryckenskaps offer uträtta, vad Röda Korset uträttar för krigets — nämligen kärleksfullt uppsöka dem, vårda dem och om möjligt rädda dem».

Om du, som läst dessa rader, äger något att offra utan att åsidosätta

din egen församlings eller ungdomsförenings verksamhet, offra det till Floda Koloni! Därigenom samlar du dig säkert skatter, som inte rost eller mal kunna fördärva. Kan du inte offra något, så bed, att Gud i fortsättningen välsignar det goda verket! Bed för dem, som bära ansvaret och omsorgen för denna verksamhet! Bed, att de i trohet må hålla ut, så att många, många av de djupast fallna må bli räddade för såväl tiden som evigheten.

Floda koloni. Fågelperspektiv.

Låt Jesus dig leda.

Låt Jesus dig leda, när tröttnad du vandrar bland hopplösa tankar och sviktande tro. Låt Jesus dig leda, när vännen dig klandrar och lyckan syns dala bak skuggornas mo. Se, intet på jorden, som fångar din tanke, och intet i tanken, som fångar din själ, kan hela som Jesus ett hjärta, som sårats, och bärga för evigt en sjunkande trä.

Låt Jesus dig leda i motgång och smärta. Låt Jesus dig leda i lycka och fröjd. Giv krafter, giv vilja, giv tanke och hjärta åt Jesus allena, all salighets höjd. Ty intet på jorden ger livet det värde, och intet i livet ger själen den ro, som Jesus av kärlek åt mänskan vill giva, när friden fört stormar och vågor till ro.

Greta.

Svenskt missionsledaremöte.

Det fanns en tid — för övrigt ej långt avlägsen — då våra svenska missionsällskap hade föga beröring med varandra. De gingo fram på skilda linjer. Men i den mån missionsarbetet blivit mera vittomfattande och krävande, ha de nästan omedvetet mötts i det myckna, som för dem är gemensamt.

Som följd härav kom Allmänna svenska missionärskonferensen till stånd år 1901. Den följdes av ett par allmänna missionskonferenser och nu senast av det Svenska missionsledaremöte, som hölls i Stockholm på K. F. U. M:s lokal den 15—18 sisl. sept.

I ledaremötet, som var anordnat av Allmänna Svenska Missionskonferensens Arbetskommitté, deltog 77 valda ombud, representerande våra svenska missionsorganisationer, ett 80-tal hemmavarande missionärer jämte nämnda kommittés ledamöter.

Mötet öppnades med avsjungandet av psalmen: "Se natten flyr för dagens fröjd", varefter ärkebiskop *Nathan Söderblom* höll inledningspredikan över Pauli ord: "Guds dårskap är visare än människor, och Guds svaghet är starkare än människor".

I denna tid av människokraftens oerhörda spänning och beräkning samlas vi omkring det för människor dåraktigaste av allt — missionen. Då i våra dagar allt synes gå ut på hävdandet av den mänskliga kraften, och kristendomen synes stå rent av maktlös inför tidens stora söndring, har dock missionen trots en eldsprutande nationalism förmått bevara åtminstone något av sambanden mellan folken. Inga vetenskapliga och kulturella intressen ha så kunnat detta och inga nationella klassintressen heller.

Arbetskommitténs ordf., dr *Karl Fries*, hälsade därpå de församlade välkomna. I sitt tal redogjorde han för de skäl, som föranlett Arbetskommittén att anordna ett ledaremöte i stället för en allmän missionskonferens. Dessutom lämnade han en kort redogörelse för kommitténs arbete under de gångna åren. Åt allvidne missionssekreterare *Wilh. Sjöholm*, vilken såsom kommitténs sekreterare nedlagt ett värdefullt arbete, ägnades några hjärtliga minnes- och tacksamhetsord.

Av de ämnen, som behandlades, må följande nämnas: *Nutidsläget på de svenska missionsfälten, möjligheter och förpliktelser. Världskriget och svensk mission bland muhammedaner. Judarna och kriget. De infödda kristna. Riktlinier för framtiden. Nutidslägets krav på Sveriges missionsvännar. Studenterna och missionen. Kvinnan och missionen.*

Till att hålla inledningsföredrag över dessa ämnen hade kommittén kallat dels missionsle-

dare, dels missionärer. Ett par av inledarna hade för att så klart som möjligt kunna belysa sina ämnen satt sig i förbindelse med enskilda missionärer ute på missionsfälten. Från de flesta hade svar ingått, som upplästes. Alla voro intressanta och de flesta ganska upplysande. Av ett och annat återstod dock endast adress och underskrift — det andra hade censuren tagit.

Angående nutidsläget meddelades bl. a.:

Missionen i *Kina* har på grund av den inre politiska oron och rövarnas vilda härjningar ställts på hårda prov. Men den har lyckligt genomgått luttringselden, vunnit mer förtroende och har större framgång än någonsin. De kristnas ansvarskänsla växer sig starkare, och de börja mera målmedvetet arbeta för sina landsmäns frälsning. Stora evangelisationskampanjer hållas. De unga sammansluta sig för bedrivande av bibelstudier, och bibelkurser anordnas. Medlemmarna i dessa tillhållas särskilt att söka vinna andra.

I *Kina* arbeta Svenska Mongolmissionen, Helgelseförbundet, Svenska Baptistmissionen, Svenska Missionen i Kina, Svenska Alliansmissionen, Metodisterna och Svenska Missionsförbundet.

I *Indien* har missionen sorgligt berörts av kriget, i det att de tyska missionärerna blivit utvisade därifrån. Svenska Kyrkans mission har fått engelska regeringens tillåtelse att fortsätta denna verksamhet, en krävande tillökning i sitt redan förut betydelsefulla och omfattande arbete. Det är annars för missionen i Indien en gynnsam tid. Frukterna av skolarbetet börja visa sig, och riktiga massrörelser till kristendomen försiggå.

I *Indien* arbeta förutom Svenska Kyrkans mission, Evangeliska Fosterlands-Stiftelsen, Svenska Alliansmissionen och Kvinnliga Missionsarbetare.

I *Ostafrika* har den svenska missionen — Evangeliska Fosterlands-Stiftelsen — alltid haft stora svårigheter att bekämpa. De många språkdialekterna och rashatet äro besvärliga hinder. Missionen i Abessinien liksom söderut i Rhodesia är av särskild betydelse såsom fördämning mot islams framträngande.

I *Sydafrika* — Svenska Kyrkans och Helgelseförbundets fält — går arbetet framåt, och de infödda fostras mer och mer till självverksamhet.

Kongo har kanske minst berörts av kriget. Visserligen tycka negererna, att det är besynnerligt att "de vitas vrede varar så länge", men någon egentlig anstöt över att de vita "slåss" synes de inte ha tagit. Missionen

där — Svenska Missionsförbundets — har att glädja sig över en ny skördeperiod, då avfällingar komma åter och många nya begära dopet. — Offervilligheten har särskilt kommit till synes i deras insamling för de nödlidande i Belgien — ett synnerligt vackert drag, då man tänker på den behandling, de ofta fått röna av belgiska statens folk.

Muhammedanmissionen intog på ledaremötet ett framstående rum. Sådan bedrivs i Nordafrika av Kvinnliga Missionsarbetare, i Port Said av fröken Maria Eriksson och en finsk medhjälparinna, i Palestina av Svenska Jerusalemsföreningen och i Ostturkestan av Svenska Missionsförbundet. Missionen bland muhammedanerna synes nu långt hoppfullare än förr. Icke dess mindre gäller det, att de kristna vakna upp och räcka åt hedningarna evangelium, innan islam fångar dem i sitt nät. Varje muhammedan är en missionär. Må inte vi kristna stå likgiltiga!

Ungefär så där ter sig ställningen f. n. på de olika missionsfälten. Och då det blir fråga om, hur de hedning-kristna bestått provet inför kriget, kan med tacksamhet sägas, att de i allmänhet bestått det på ett sätt, som visar en levande uppfattning av kristendomen och äktheten av dessas tro. "Slagregnet kom, men huset föll icke, ty det var grundat på hälleberget".

Angående *riktlinjer för framtiden* framhölls, att hänsyn måste tagas till de nationella strävanden, som alltmer förmärkas både i Afrika och Asien. Självständighetstanken och självunderhållningsplikten växa sig starkare. Det är ju också dithän missionens fostringsplan syftar. Men för att detta skall kunna ske tillfredsställande, behövas goda infödda lärare. Att utbilda sådana är en av missionens viktigaste uppgifter. Läkareverksamheten är nödvändig. Tyvärr är läkaremissionärernas antal allt för litet. Behovet efter sådana är stort nu men kommer att bli ännu större efter kriget, ty genom detta har missionsläkarnas antal betydligt decimerats.

Litteraturfrågan är inte den minst viktiga. Läslust och vetgirighet har vaknat. Den bör tillfredsställas. "Varje mission bör", yttrade en talare, "avsätta en manlig och en kvinnlig missionär för litteraturarbete". I Kina och Indien är missionens arbete inom studentvärlden av utomordentlig betydelse. Här finnas många uppgifter för troende svenska studenter, som de göra väl i att tillvarata.

Måndagen var den sista stora dagen i högtiden — missionärernas egen dag. Inom den slutna kretsen ställdes vi inför några av kraven på missionären och finga därvid en djup inblick i hans församlingsvårdande arbete. För att fostra de infödda kristna behövs mod, ödmjukhet och uthållighet. Det behövs visdom, finkänslighet och takt. Det finnes ej alltid mogna församlingar med erfarna och nitiska medlemmar. Att vara före-

ståndare för en hedning-kristen församling är en ansvarsfull och ingalunda lätt uppgift.

Att för missionsvännerna framställa läget på missionsfältet verklighetstroget och på samma gång så, att avsikten med framställningen vinnes, är en allt annat än lätt sak. Missionären vill bevara det intresse, som finnes hos missionsvännerna, och ledes då lätt att mest tala om framgångar, ty det är, vad så många helst vilja höra. Den som verkligen älskar missionen, bör dock förstå både det ena och det andra.

Vad missionären framför allt behöver, är sitt eget andliga livs fördjupande. Det är ett grundvillkor för all framgångsrik missionsverksamhet. Metoder, teknik, kunskap och begåvning räcka ej till härför. Endast liv föder liv. "Ett missionssällskaps största styrka är ej dess mest begåvade utan dess mest gudfruktiga arbetare", sade en gång en erfaren missionsledare.

Efter sista föredraget hölls ett bönemöte, om vilket en deltagare skriver: "Andens vingslag kändes tydligt ibland oss. Det verkade som en andeutgjutelse — ja, det var en andeutgjutelse, en pingstdag för de svenska missionärerna." "Aldrig har jag varit med om en sådan dag" — "detta glömmar jag aldrig" — "det skall bli ett av mitt livs skönaste minnen" — så föllo sedan orden från så många, många, blandat med detta: "Gud vare lov, att jag fick vara med!"

Anna Fredén.

Gör det nu!

En man som haft stor framgång i sin verksamhet säger, att hemligheten av denna hans framgång gömmer sig i dessa tre ord: Gör det nu!

Han har dem med stora bokstäver skrivna på väggen i sitt arbetsrum, så att de utgöra för honom en ständig påminnelse. Mycken värdefull tid går förlorad, då vi till lägligare tid, såsom vi mena, uppskjuta, vad som borde och kunde göras nu. Huru många tillfällen att hjälpa och göra det goda hava vi icke förspilt blott därigenom, att vi icke genast tagit vara på dem! Många ibland oss synas glömma, att detta nu är det enda, som tillhör oss. Det förflutna ligger för alltid bakom oss, under det att det tillkommande kan glänsa i våra ögon, men endast för att beundra oss.

Framgången i vårt liv och i vår verksamhet beror mycket på att vi begagna tillfället att göra det nu, vad som skall och kan göras. Att skjuta upp är farligt, ja, stundom olycksbringande.

Missionshuset, Vilhelmina.

fas och ha några dagar av oförställd glädje och trevnad tillsammans. För min del får jag bekänna, att det är länge sedan jag haft förmånen att få fira en så genomgående trevlig och uppbygglig midsommarhögtid, som den sist flydda. Mycket bidrog ock att göra den på allt sätt angenäm. Jag kom dit upp strax före högtiden. Just i de dagarna bytte det också om i väderleken, så att det ifrån att hava varit regn och kyla blev värme och strålände solsken. Värmen steg ända till 20 å 25 gr. i skuggan och satte sådan fart i växtligheten, att man rent av tyckte sig höra, hur gräs och örter växte. Såsom genom ett trollslag blev marken översäddad av tusentals olika blomster.

I min gode vän predikant J. F. Jonssons gästfria hem fick jag bo. Gamla vänner och släktingar träffades, och några av mina ungdomskamrater, vilka nu såsom jag icke längre äro unga, kommo till mig och omtalade, att även de hade kommit till tro på levande Gud och voro hans barn. O, vad det glädde mitt hjärta. Herren väl-signe och bevar oss alla till evigt liv!

Vid kyrkhelgerna hållas även missionsmöten. Då får man predika för mycket folk. Så skedde också nu. Vårt första möte höll vi redan dagen före midsommar-dagen på e. m. i missionshuset. Under midsommar-dagen höll vi två och på söndagen tre möten, alltså tillsammans sex sammankomster under högtiden. Den ljuvligaste av alla var dock den, då församlingen samlades för att fira Herrens måltid. 10 eller 11 nya medlemmar kommo då med för första gången. Det var en gripande stund, en evighetsstund i tiden, då himlen liksom sänkte sig ned till jorden, och Herren lät sina barn få erfara en försmak av den salighet, som de en gång skola få åtnjuta vid de fullsatta borden i Guds rike.

Det sista mötet under högtiden

var anordnat som offentligt ungdomsmöte. Då var det trevliga missionshuset alldeles fullsatt, och en del stod utanför och lyssnade till tal och sång.

*

Vilhelmina kyrkplats ligger högt, och man har därifrån en den härligaste och mest vidsträckt utsikt man kan önska sig. I den höga, klara luften ser man ock mycket långt. Till väster skådar man ända bort till det 8 å 10 mil avlägset liggande Marsfjället med dess väldiga toppar, vilka majestätiskt höja sig mot skyn, och i vars skrevor den "eviga" snön ligger, vilken på detta avstånd ter sig som glänsande silverband och silverklenoder. Och mot söder skönjes Blaikfjället, vilket visserligen icke i gigantisk storlek kan mäta sig med det förstnämnda, men som likväl är respektingivande nog. Även Blaikfjället hade ännu inte hunnit fullständigt avkläda sig sin vinterskrud. Och inom ramen av denna oerhörda synvidd ser man sjöar, holmar, floder, skogar och byar i skön omväxling. Det är en hänförande tavla. Och det är inte underligt, att främlingen, som för första gången ser densamma i sommartid står stum av förvåning. Då man sett en sådan syn och vet, huru skönt vårt land är, tycker man, att Sveriges förmögna söner och döttrar icke skulle behöva resa till utlandet för vila och rekreation och för att där utströ sitt guld. Det kunde de göra i eget land. Och nu, då inlandsbanan, såsom man hoppas, om några månader är färdig till Vilhelmina, får man väl antaga, att så kommer att ske i ganska stor utsträckning. Till nästa sommar väntar man ock turistströmmen till dessa bygder. Turistföreningen har ock redan vidtagit några åtgärder för att möta de kommande behoven i detta fall. Men ännu är långt ifrån allt gjort av vad som kunde och borde göras med hänsyn härtill.

Upe bland fjällen ligga de förut omnämnda kapellen: Fattmomakke och Dikanäs. Vid Fattmomakke bo inga människor annat än

Från Vilhelmina fjällvärld. (Foto. Hulda Rådström, Åsele).

vid "lappmässorna", som hållas där två gånger om året, nämligen i juni och i september. Vid Dikanäs däremot bor folk hela året om. Här bo ock några handlande samt kapellpredikanten. Ehuru jag gärna önskat utsträcka

K. J. Gustafsson.

min resa ända dit upp, tillät min tid det icke denna gång.

Inom Vilhelmina stora socken verkade den i Herren avsmånade missionären K. J. Gustafsson i tretton år. Och hans arbete var icke fåfängt i Herren. Många både lappar och svenskar blevo vunna för Gud genom hans arbete och helgade vandel. Och ej så få minnas honom ännu med tacksamhet och glädje. Det var ock

på hans initiativ, som det vackra och ändamålsenliga missionshuset å Vilhelmina kyrkplats byggdes. Men jämte honom hava ock andra bidragit till evangelii framgång inom socknen. Tvenne skollärare, nämligen folkskollärare E. P. Sundkvist och missionskollärare J. D. Lindbom hava under många år predikat evangelium i dessa bygder. Den förre fortsätter ännu. Sedan flera år tillbaka är han pensionerad, men på grund av lärarebrist håller han fortfarande skola varje vinter. Lindbom däremot orkar inte längre hålla skola och inte heller predika. Han är nu över 80 år gammal. Vid mitt besök i hans by, Båskesele, var han även ganska skral. Han trodde sig snart skola få flytta hem till

E. P. Sundkvist.

Gud. Och däröver var han glad. Han har ock fått sända åtskilliga av sina kära före sig — först sin älskade maka och nu under förra året den dotter, som särskilt hade vårdat sig om honom, m. fl. "Förtöjningarna", som hållit hans livs farkost vid denna strand, hava brutit, den ena efter den andra. Och nu väntar han endast på "förlig vind" för resan till "andra stranden".

Gud välsigne de gamla kämparna! De hava satt spår efter sig "i tidens sand", spår, som skola verka till välsignelse för kommande släkten och bringa skördar åt Gud.

Utom dessa nu nämnda andliga pionjärer, har ock sjökaptenen E. Aug. Lundberg med predikan och på annat sätt deltagit i den frikyrkliga verksamheten inom Vilhelmina. Han står fortfarande såsom en av stödje-

J. D. Lindbom.

pelarna där. Sv. Missionsförbundet har, som nämnt, en sin arbetare där, nämligen pred. J. F. Jonsson, och Vilhelmina missionsförsamling underhåller en ordinarie och en biträdande predikant. Men fältet är stort och skörden i sanning mycken. Dessutom håller församlingens predikant, J. U. Björk, på att bliva gammal och sjuklig. Han i likhet med underdecknad m. fl. drogs fram av K. J. Gustafsson och sattes i arbetet. Men det är nu

länge sedan dess. Och broder Björk har under de närmare 30 år, som han rest inom Vilhelmina sockens skogar och fjällvärld, farit rätt illa ibland, så att hans hälsa brutits. Han kan därför troligen inte hålla på att resa så många år till. Han har genom Guds nåd fått utföra ett gott evangeliskt arbete, där han i all ödmjukhet och anspråkslöshet gått fram med fridens evangelium samt legat på knä i stugor och kåtor och bedit för människors frälsning. I fjol var han så sjuk, att han trodde sig skola dö. Och han sade till mig, då vi nu träffades: "Broder, det är allvarligt att dö!" — Ja, ja, det blir nog säkerligen en allvarlig stund för oss alla, då jorden och tiden försvinner och evigheten tager vid. "I dödens stund och på den yttersta domen hjälp oss, milde Herre Gud!"

J. U. Björk.

Från Vilhelmina socken har under de sista 25 å 30 åren utgått sex evangelii förkunnare, vilka ägna sin kraft åt den frikyrkliga verksamheten. Två av dem verka fortfarande i Lappland, de andra fyra i sydligare delar av vårt land. Detta är ock en direkt frukt av det arbete, som Svenska Missionsförbundet genom sina arbetare utfört inom Vilhelmina socknen.

Pristävlan.

På grund av forcerat arbete äro vi ej förrän nu i tillfälle att delgiva läsekretsen resultatet av vårens pristävlan. Deltagandet har varit ganska ringa: endast 29 uppsatser ha kommit in från ungdomsföreningsmedlemmar och 2 (två) från juniorerna. Var hålla våra juniorer hus? De bruka väl kunna skriva. Låt höra av er nästa gång i större antal, juniorer!

Prislistan har fått följande utseende:

- 1:a pris: Karin Lindström, Norrköping.
 2:a » » » Tomas*^{*}, Hässelby villastad.
 3:e » » » Ellen Eliasson, Göteborg.
 4:e » » » Gerda Rinaldo, Mätteröd.
 5:e » » » O. Pettersson, Gäsene, Eriksberg.
 6:e » » » Karl Eskil, Habo.

Hedersomnämmande: E. Zettergren, Danne-mora, Signe Ericsson, Kalmar.

Juniorer:

- 1:a pris utdelas ej.
 2:a » » Eva Mellin, Stockholm.
 3:e » » Joel Håkansson, Boxholm.

Prisdomarna ha bedömt uppsatserna oberoende av varandra och utan att känna författarnas namn.

I följande nummer av tidningen börja vi införandet av de bästa uppsatserna.

Samtidigt utlysa vi *en ny tävlan*. Vi hoppas på större intresse denna gång än förut. Ämnena grunda sig denna gång på studieboken »*Det muhammedanska problemet*». Följande ämnen utdelas:

För ungdomsföreningsmedlemmar:

1. *Orsakerna till islams utbredning.* (Kap. 3.)
2. *Olikheterna mellan kristen och muhammedansk moral.* (Kap. 5)
3. *Vad jag kan göra för lösningen av det muhammedanska missionsproblemet.* (Kap. 8.)

* Tomas namn och adress efterlyses.

För juniorer:

1. *Islams utbredning.* (Kap 1.)
2. *De viktigaste händelserna i Muhammeds liv.* (Kap. 2.)

Uppsatserna få ej vara större än två sidor i U. F. V. De *sex bästa* prisbelönas. Prisen bli lika med i föregående tävling. Alltså:

- 1:a pris böcker till 25 kr. bokhandelsvärde.
 2:a » » » 15 » »
 3:e » » » 10 » »
 4-6:e » » » 5 » »

Juniorer:

- 1:a pris böcker till 15 kr. bokhandelsvärde.
 2:a » » » 8 » »
 3:e » » » 5 » »
 4-6:e » » » 3 » »

Endast böcker från Svenska Missionsförbundets bokförlag utdelas som belöning. Pristagare äger att efter behag välja av de böcker, som finnas på lager.

Uppsatserna skola vara insända till S. M. U:s Expedition, senast den 15 december.

Namnssedel med tydlig adress samt uppgift om vilken förening förf. tillhör skall bifogas varje uppsats.

Kuverten märkas *Pristävlan*.

Som prisdomare fungerar liksom förut rektor Mosesson, missionär Fredén och undertecknad.

Endast medlemmar i S. M. U:s ungdomsföreningar och junioravdelningar äga rätt att deltaga. Endast ett ämne får väljas.

Låt oss nu få ta emot en hel störtflod av tävlingsuppsatser! Ju fler vi få, desto bättre är det.

Bruno Nyström.

Karlshamns kr. ufg, vilken härmed presenterar sig för Ungdomsvännens läsare, bildades år 1899 och består för närvarande av c:a 70 medlemmar.

Föreningen arbetar i full harmoni med församlingen på platsen och lämnar årligen bidrag till dess verksamhet samt söker i sin mån verka för de ungas frälsning. Den vill även sprida ljus och glädje ibland fattiga

Östlund, Knivsta, predikade kandidat Sommarström från Uppsala och pred. O. Berjin från Väsby. Mellan föredragen utfördes sång och musik av Väsby musikförening.

På e. m. var anordnad en större musikfest med mycket gott och växlande program med körsång, strängmusik och musik av Väsby ungdomsförenings stråkorkester samt korta vittnesbörd av flera talare.

Karlshamns kr. ungdomsförening.

och sjuka. Medlemmarna taga verksamt del i arbetet i söndagsskolan samt i sång- och musikföreningen på platsen. Den underhåller även en kinesflicka, som utbildas till lärarinna vid Hwangchow Praktiska skola. Under årens lopp ha tvenne av föreningens medlemmar utgått som missionärer, nämligen John Petersson till Kongo och Elisabeth Güllich till Kina.

Föreningen, vilken är ansluten till S. M. U. och Blekinge kristl. ungdomsförbund, sänder härmed sin hjärtliga hälsning till trosyskonen landet rundt.

Knivsta-Vassunda kr. ungdomsförening höll sönd. den 24 sept. sitt sedvanliga ungdomsmissionsmöte. Efter inledningstal av pred.

Mycket folk hade samlats, och den bästa stämning var rådande.

Betels kr. ufgs junioravdelning, Ockelbo, hade en stor högtidsdag sönd. den 10 sept., då den firade sitt första halvårsmöte. Avdelningen, som bildades den 19 mars, räknade vid mötet 52 medlemmar.

Vid mötet medverkade pred. J. Brandel och C. J. Andersson samt kamrer G. Sköld från Bollnäs.

På e. m. var anordnad en enskild fest, till vilken juniorerna inbjudit församlingens och ungdomsföreningens medlemmar samt junioravdelningen i Lingbo.

Den talr. besökta festen visade, att intresset för juniorarbetet allt mer griper omkring sig.

Juniorsammandragning ägde rum i Söderhamn söndagen den 24 sept. i samband med lokalföreningens årsfest därstädes. Ungefär 200 juniorer med sina ledare hade samlats från skilda delar av Hälsingland, som måste sägas i viss mån vara en föregångsprovins beträffande juniorverksamhet. De unga gästerna, som anlände med tåg, båt och till fots infunno sig kl. 1/10 i Norra Missionshuset, där morgonbön förrättades, varefter frukostspisning ägde rum i lilla salen. Senare på dagen serverades middag och på e. m. kaffe. Att mot en ringa penning förse hela denna skara med mat krävde naturligtvis en hel del uppoffringar i olika riktningar av missionsvännerna på platsen. Men Gud skall löna dem för allt!

På f. m. predikade J. A. Forslund, varefter sekr. Roth särskilt vände sig till de unga, som vid detta såväl som vid e. m.-mötet i samlad skara befolkade hela högra läktaren, och lade dem allvarligt på hjärtat vikten av kristlig avgörelse i ungdomsår. Vidare medverkade sång- och musikkretsar ur Söderhamns och Bollnäs juniorföreningar.

Under pauserna mellan måltider och möten besågo de unga i olika grupper staden (en del besökte bl. a. lasarettet) under det åtskilliga i parkerna njöto av det briljanta vädret. Kl. 3 var offentlig sammankomst anordnad med tal av kamrer Sköld och pred. Forslund samt sekr. Roth, som utvecklade betydelsen av "sammandragningar" samt anknöt juniorrörelsens syfte till orden "*Gudsfruktan — människokärlek — frivillig lydnad*". Dessutom mycket musik och sång, även solo. — Den allvarliga, till avgörelse uppfordrande stämning, som rått hela dagen, nådde sin höjdpunkt på det enskilda juniormötet i uppbrottets stund. Då avgåvos vittnesbörd, sjöngos sånger och till slut vidtog allmänt bönemöte med hela skaran på knä inför Gud. Tåget i samlad trupp genom staden och ned till stationen, under det man sjöng "O, hur saligt att få vandra", bildade en värdig avslutning på det hela.

Ungdomskonferens hölls sönd. den 24 sept. i Kopparbergs missionshus, dit ungdom samlats från Linde, Ramsberg och Ljursnarsberg. Det rymliga missionshuset var under konferensen fullsatt av intresserade åhörare. Rektor Gust. Mosesson höll föredrag över ämnet: "Arvtagare". Övriga talare voro pred. O. Johansson, Bergius och Björn.

Vid konferensen förekom ock diskussion om juniorverksamheten. Det ansågs, att sådan verksamhet borde sättas i gång på alla platser, där det finnes någon möjlighet att få ledare.

Glöm ej att rekvirera och sprida "HEM HEM", som är S. M. U:s egen jultidning! All behållning å densamma tillfaller missionen.

Emma Olsson, medlem av ufgn Enighet och Frid i Kristinehamn, fick den 6 juni hembud, endast 19 år gammal. Hon har från sina tidigaste år vandrat i Herrens gemenskap och har, så länge hennes krafter det tillåto, tjänat villigt i musikköreningen. Genom sitt stilla men glada väsen vann hon tillvinna sig många vänner. Trots årslångt lidande var hon glad ända till det sista. Hon efterlämnar ett skönt minne.

Elsa Linderborg, medlem av ufgn Syskonringen, Munktorp, kallades efter ett långt men med stort tålamod buret lidande till en bättre värld d. 12 sept. i en ålder av 17 år. Ungdomsföreningens medlemmar följde henne till graven, varest dess sångkör utförde sång. Hon lämnar efter sig minnet av en stilla, ödmjuk och renhjärtad kristen. Hennes plats här står tom, men hon har gått att fylla en plats bland de frälstas tal.

Jenny Larsson, medlem av Skärstads södra ufg, kallades till vila den 24 sisl. aug. efter några dagars sjukdom. Ödmjukhet och plikttrohet voro de mest utmärkande karaktärsdragen hos henne. Stilla hade hon gått sin väg fram genom livet, och lugnt somnade hon in. Vile hon i frid!

Anna Norbäck, medlem av Ekshärads kr. ufg Vårblomman, ingick efter en tids sjukdom i den eviga vilan den 31 juli, 21 år gammal. Född och fostrad i ett kristet hem hörde hon till de lyckliga unga, som aldrig trampat ogedaktighetens väg. Hon var begåvad och djupsinnig till sitt väsen. Mänskligt att döma var hennes levnads dag för kort. Men hon är nu bärgad för evigt. Vile hon i frid!

Hälsning från Kina.

Till Sv. Missionsförbundets Ungdom.

Kinakonferensen sänder härmed sin hjärtliga fridshälsning till Eder alla och ett varmt tack för allt intresse, Ni visar för missionens sak i Kina. Tanken på den för missionsarbetet intresserade och av verksamhetslust fyllda skaran av troende ungdom i gamla kära Svea fyller oss med glädje och tacksamhet till Herren. Vi räkna det som en oändligt stor förmån att få vara burna av Edra förböner i vårt arbete.

Som I redan veten, har det lyckats missionen att köpa en utmärkt tomt i Kishui, där ungdomens station skall förläggas. Detta års kinakonferens har stationerat syskonen Kullgren där, och broder Kullgren skall nu i dagarna göra en resa till Kishui för att sätta i gång förberedande arbete. Då denna hälsning når Eder, är arbetet med uppförandet av Eder missionsstation troligen i full gång.

Det är en stor glädje för oss — och säkert inte mindre för Eder — att vi få börja i Kishui, trots att kriget ännu rasar i Europa. Må Herren låta sin rikaste välsignelse alltid vila över Eder missionsstation i Kina! Vi veta, att I viljen ha Kishui som Edert böneämne och vi hoppas, att I inte skolen behöva vänta länge på glädjande underrättelser därifrån.

Härligt att vi få bryta ny mark härute och söka bringa andlig och timlig välsignelse till många av våra bröder och systrar, som vi förut inte nått. Låt oss tillsammans glädjas över att vi få vara med och påskynda den stora dag, då vår älskade Herre och Konung skall regera på jorden — den fridens tid, som vi nu under »den stora ofreden» längta så innerligt efter!

Vår Konung skall segra till slut! Och han skall segra i mångas hjärtan, innan den stora segerdagen bryter in. »På hans namn skola hedningarna hoppas.»

Gud välsigne Eder i Edra bemödanden att förhårliga Herren genom att vinna människor åt honom!

Bedjen, att Herren gör oss till rik välsignelse under denna för Kina så viktiga tid! Endast genom hans nåd kunna vi bli det.

På uppdrag av Kinakonferensen

Karl Gideon (korres.-sekret.).

Kuling den 25 aug. 1916.

Ungdomskurs

anordnas i Lidköping den 9—12 nov. Föreläsare bliva sekret. Roth, missionär Fredén, distriktsförest. Mouchard och undertecknad, möjligen också någon norrman.

Ungdomsföreningar från kringliggande trakter uppmanas sända ombud. Anmälan sändes till *Præd. L. M. Ödkvist, Lidköping*. Gemensam spisning anordnas till ett pris av kr. 1:75 per dag och person. Så långt möjligt är beredes deltagarna logi gratis.

Annäl Eder i god tid före kursen!

Uppgiv tydligt namn och adress.

Bruno Nyström.

Litteratur.

Vita fanor. Av Florentinus Hällzon. Författarens förlag. Pris 1: 25.

Denna samling poem har i det stora hela ett gott kristligt innehåll, men håller ej i formellt avseende, vad man har rätt att fordra av en förf., som vågar framträda med en egen diktsamling. Över versmakeriet och upp till verklig diktkonst når förf. ej i mer än ett par dikter. Litet mera sovring skulle ej ha skadat boken.

Ett par rent osmakliga saker, som ingenting ha med »vita fanor» att göra kunde således gott ha avlägsnats. Författarens ansvar borde ha sagt förf. det.

B. N—m.

Till Fjälls och andra berättelser. Av Ida Bäckström. A. N. Bäckströms Förlag, Karlskrona. Pris kr. 1: 25.

En mycket god bok, som vi önska den största möjliga spridning.

Th. A.

Redovisning

av influtna gåvomedel.

Ungdomens mission bland lappar,
sjömän och hedningar.

Maj 1916.

(Forts. fr. föreg. n:r.)

Linköpings stads mfgs ufg gm Wärn 150:—, Lindors ufg gm Larsson 5:—, Oxelösunds ufg gm Pettersson 17:—, Motala ufg gm Hagman 25:—, Bergshamra gm Jansson 21:43, Högeruds ufg gm Nilsson 15:—, Kolsva ufg gm Andersson 39:52, Florheds kr. ufg gm Hedlund 10:—, Upplands Ekeby ufg gm Karlsson 10:—, Grycksbo gm Hammar 24:—, Svärdsjö kr. ufg gm Liljendahl 22:82, Wafds ufg gm Andersson 15:—, Bispgårdens ufg gm Forsstedt 20:—, Strömsholms ufg gm Ericsson 30:—, Willinge gm Lund 10:—, Surte kr. ufg gm Kildén 12:41, Rådmansö ufg Syskonbandet gm Eriksson 16:25, Siene-Eklanda ufg gm Carlsson 18:15, Södra Hånge o. Möne kr. ufg gm Borén 23:25, E. P., Trelleborg, 40:—, Tibro kr. ufg gm Roth 12:—, Rasbo ufg gm Gustafsson 25:—, Starnäs ufg gm Wirén 14:—, Järnskogs ufg gm Fredell 40:—, Hökhufvuds kr. ufg gm Rosman 7:03, Nya Varfvets ufg gm Gunther 6:55, Kjessmansbo ufg gm Westerlund 10:—, Åmots bruks kr. ufg gm Lingvall 5:—, Odensvi gm Svärd 3:32, Betesda ungdomskrets gm Peterson 75:—, Strömsbro kr. ufg gm Bergström 171:16, Finnerödja gm Jansson 10:—, Sjugarns kr. ufg 10:—, Grinstads ufg gm Olsson 5:—, Mölndals ufg gm Karlsson 37:95, Östlonings ufg gm Östling 5:—, Jonstorps ufg gm Andersson 5:25, Edens ufg gm Wiberg, St. Mellösa, 15:—, Bingsjö kr. ufg gm Helén 15:35, Finspångs ufg gm Andersson 10:—, Sinnerstads kr. ufg gm Karlsson 18:60, Norrköpings stads mfgs ufg gm Nilsson 100:—, Betlehemskyrkans ufg gm Wännlund 21:13, Skinnskattebergs frif:s ufg gm Andersson 5:—, Borgviks ufg gm Hallgren 7:20, Hedemora kr. ufg gm Åberg 115:—, Tidafors ufg 10:—, Borgstena ufg gm Lantz 8:50, Lennartfors ufg gm Mossberg 10:—, Ransäters ufg gm Hagström 54:58, Österbergs kr. ufg gm Gustafsson 11:13, Envikens kr. ufg gm Persson 38:15, Betlehems ufg, Gäfle, 132:59, Woxnadalens ufg gm Winqvist 17:—, Bäsinge ufg gm Jonsson 25:—, Valista ufg gm Olson 40:—, Ljungby kr. ufg gm Svensson 17:25.

Hjärtligt tack! Gud välsigne varje givare!

Svenska Missionsförbundets Expedition.

Torstuna missionsförs. ufg: Den 28 okt. Adr.: Jenny Nyström, Torstunaby.

Immanuelskyrkans ufg, Jönköping: Den 30 okt. Adr.: Fröken Siri Wahlberg, Jönköping.

Öskeviks kr. ufg: Den 4 nov. Adr.: Hanna Andersson, Öskeviksby.

Ålfta friförs. ufg: Den 4 nov. Adr.: Carl Åsberg, Runemo.

Broddbo kr. ufg: Den 4 nov. Adr.: Carl Carlsson, Telefonstationen, Broddbo.

Strömlunds missionsf. ufg: Den 5 nov. Adr.: Fröken Anna Eriksson, Frigga 2, Trollhättan 2.

Asphyttans kr. ufg: Den 11 nov. Adr.: Skogv. Bohman, Daglösen.

Rådmansö kr. ufg Syskonringen: Den 12 nov. Adr.: Fröken Tyda Ramström, Tiströnudden, Rådmansö.

Harmångers kr. ufg Myran: Den 12 nov. Adr.: Bengt Colling, Harmånger.

Betels ufg, Karlskrona: Den 13 nov. Adr.: Handl. O. Svanberg, Drottningg. 15, Karlskrona.

Grillby kr. ufg: Den 13 nov. Adr. Herbert Stöök, Grillby.

Arvika ufg Zion. Den 13 nov. Adr.: A. Thorell, Magasinsgatan 268, Arvika.

Ufgn Daniel, Malmö: Den 13 nov. Adr.: Maria Jönsson, Jakob Nilsgatan 10, Malmö.

Betaniakretsens kr. ufg Syskonringen, Ärtemark: Den 18 nov. Adr.: Hanna Martinsson, Bön, Ärtemark.

Rö kr. ufg Syskonringen: Den 18 nov. Adr.: Sara Mattsson, Broby. Rö.

Rådmansö kr. ufg Syskonbandet: Den 19 nov. Adr.: Pred. Anton Asp, Gräddö.

Älvros kr. ufg: Den 19 nov. Adr.: P. Byström, Älvros.

Kuverten märkas B. A.

✻

Varning.

I majnumret av U. F. V. står en helsidesannons från Svenska Konstförlaget i Malmö ang. Kristens och Kristinas resa. Det har påpekats för oss, att denna annons ej alls håller, vad den lovar, och att förlaget liknar annonsen. Vi påpeka detta under beklagande av att annonsen någonsin kommit in. Det sker icke vidare. Red. av U. F. V.